



CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A ROMÂNIEI

29 mai 2025

COMUNICAT DE PRESĂ

I. În ședința din data de 29 mai 2025, Curtea Constituțională, în cadrul controlului de constituționalitate *a priori*, cu unanimitate de voturi, **a admis** obiecția de neconstituționalitate formulată de Președintele interimar al României și a constatat că este neconstituțională, în ansamblul său, Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.73/2024 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ, precum și pentru completarea art.2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.212/2020 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative.

În esență, această soluție se fundamentează pe constatarea Curții potrivit căreia în procedura parlamentară de adoptare a legii criticate, Camera decizională a introdus o prevedere de substanță și străină față de obiectul de reglementare al acestei legi, încălcând astfel principiul bicameralismului, consacrat de art.61 alin.(2) și de art.75 din Constituție. Această prevedere, vizând regimul juridic general al proprietății, a determinat totodată și modificarea caracterului legii din lege ordinară în lege organică, fără a fi adoptată și cu majoritatea necesară impusă de art.76 alin.(1) din Constituție.

II. În aceeași ședință, Curtea Constituțională, în cadrul controlului de constituționalitate *a posteriori*:

- cu **unanimitate** de voturi, **a admis** excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art.3 alin.(2) din Legea nr.176/2010 privind integritatea în

exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr.144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative sunt constituționale în măsura în care nu se referă și la drepturile și obligațiile soțului/soției declarantului, precum și ale copiilor majori aflați în întreținerea acestuia;

- cu **majoritate** de voturi, Curtea **a admis** excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art.6 alin.(1) lit.d) și art.12 alin.(6) din Legea nr.176/2010 sunt neconstituționale.

În esență, Curtea a reținut, în ceea ce privește prevederile art.3 alin.(2) din Legea nr.176/2010, că acestea contravin dispozițiilor art.1 alin.(5) din Constituție, prin prisma nerespectării exigențelor calitative pe care redactarea textelor de lege trebuie să le întrunească pentru a fi în concordanță cu principiul legalității. Aceasta, deoarece declarația de avere, fiind o declarație pe proprie răspundere angajează răspunderea penală a declarantului, motiv pentru care aceasta nu poate fi făcută decât în nume propriu, o persoană neputând fi ținută răspunzătoare din punct de vedere penal pentru fapta/declarațiile altei persoane. Or, prevederile de lege criticate care instituie obligația de a declara nu doar veniturile proprii, ci și drepturile și obligațiile soțului/soției și ale copiilor aflați în întreținere, nu țin cont de modificările legislative aduse Codului civil în materia regimului juridic al bunurilor soților și determină asumarea răspunderii penale a declarantului pentru informații pe care acesta nu le deține/nu le cunoaște în mod direct, ci trebuie să le obțină de la o terță persoană, respectiv de la soț/soție și copiii majori aflați în întreținere.

În ceea ce privește prevederile art.6 alin.(1) lit.d) și art.12 alin.(6) din Legea nr.176/2010, ținând cont de concepția europeană orientată spre necesitatea protecției

vieții private și a datelor cu caracter personal, Curtea a constatat că publicarea declarațiilor de avere și de interese pe site-ul instituției în cadrul căreia își desfășoară activitatea declarantul și pe cel al Agenției Naționale de Integritate contravine art.1 alin.(5) și art.26 din Legea fundamentală. În acest sens, Curtea a efectuat un test de proporționalitate, constatând că este de netăgăduit faptul că prevederile legale criticate au fost edictate în scopul prevenirii corupției și asigurării transparenței vieții politice, urmărind, așadar, un scop legitim. Valorificând jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene și standardele dreptului Uniunii Europene în materie, Curtea Constituțională a apreciat că este suficientă depunerea declarațiilor la organul competent să le verifice (ANI) pentru a realiza scopul legii, iar publicarea acestora pe site-ul ANI și al instituției căreia îi aparține declarantul nu este necesară și proporțională atingerii finalității propuse, încălcându-se dreptul la protecția vieții private.

Curtea a subliniat că soluția pronunțată nu trebuie să aibă ca efect eliminarea obligației persoanelor prevăzute de lege de a da declarații de avere, ci doar ca aceste declarații să nu mai fie publicate pe site-urile menționate, urmând ca ele să fie înaintate Agenției Naționale pentru Integritate, care să le gestioneze potrivit competențelor prevăzute de lege.

Decizia Curții produce efecte pentru viitor și nu privește declarațiile de avere și de interese depuse anterior publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I. Revine legiuitorului competența de a pune de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției și de a codifica normele privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice.

Deciziile sunt definitive și general obligatorii.

Argumentele reținute în motivarea soluțiilor pronunțate de Curtea Constituțională vor fi prezentate în cuprinsul deciziilor, care se vor publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

III. De asemenea, Curtea Constituțională a amânat:

pentru data de **5 iunie 2025**

- obiecția de neconstituționalitate a art.II al Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat, precum și pentru modificarea art.451 din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, obiecție formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție;

pentru data de **1 iulie 2025**

- obiecția de neconstituționalitate a Legii privind transmiterea bunurilor imobile – teren cu construcțiile aferente din domeniul public al statului și din administrarea Universității de Științele Vieții „Regele Mihai I” din Timișoara în domeniul privat al statului și succesiv în proprietatea Universității de Științele Vieții „Regele Mihai I” din Timișoara, județul Timiș și transmiterea unui bun imobil – teren din domeniul privat al statului în proprietatea Universității de Științele Vieții „Regele Mihai I” din Timișoara, obiecție formulată de Președintele României.

**Compartimentul comunicare și relația cu mass-media
al Curții Constituționale**